

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 84/05-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. júna 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť R. c. – f. K., zastúpenej správcom f. J. F., právne zastúpenej advokátom JUDr. D. D., P., ktorou namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 676/2002, a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 676/2002 p o r u š i l základné právo R. c. – f. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. R. c. – f. K. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Trenčín p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Trenčín j e p o v i n n ý uhradiť R. c. – f. K. trovy právneho zastúpenia v sume 9 465 Sk (slovom deväťtisícštyristošesťdesiatpäť slovenských korún) na účet jej právneho zástupcu JUDr. D. D., P., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 84/05-15 z 23. marca 2005 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť R. c. – f. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 676/2002 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

V tejto veci pôvodne prijímal sťažnosť IV. senát ústavného súdu, pretože v roku 2004 a v roku 2005 v súlade s rozvrhom práce na tento rok bol sudca spravodajca Juraj Horváth členom IV. senátu ústavného súdu. Plénum ústavného súdu uznesením z 31. mája 2005 Dodatkom č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2005 sp. zn. Spr 1164/04 rozhodlo, že s účinnosťou od 8. júna 2005 sa sudca spravodajca Juraj Horváth stal členom I. senátu ústavného súdu. Plénum ústavného súdu zároveň rozhodlo, že

veci, v ktorých je sudcom spravodajcom Juraj Horváth, sa prejednávajú v I. senáte ústavného súdu. Z tohto dôvodu sa táto vec prejednala a rozhodla vo veci samej v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

1. 1 Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla: *„Ja, sťažovateľ, sa písomne podaným návrhom zo dňa 15. 08. 2002 voči odporcovi – S., a. s., K. a spol., na Okresnom súde Trenčín domáham určenia neplatnosti právnych úkonov, ktoré urobil správca konkurznej podstaty, hoci prebiehal spor o reštitúciu cirkevného majetku vedený na Okresnom súde Považská Bystrica pod č. 5 C 360/96. Okresný súd Považská Bystrica uznesením 5 C 360/96 zo dňa 13. 12. 2002 prerušil konanie až do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Trenčín 12 C 676/2002.“*

Od podania návrhu okresnému súdu do podania sťažnosti ústavnému súdu nie je vo veci rozhodnuté. Rozhodnutie okresného súdu je pre sťažovateľku dôležité z dôvodu ukončenia iného sporu vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica.

Sťažovateľka je toho názoru, že postupom okresného súdu dochádza k porušovaniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom je presvedčená, že *„porušenie môjho základného práva nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a len žiadaný deklaráčný výrok Ústavného súdu nemožno považovať za dostatočnú účinnú nápravu, a to jednak z dôvodu neprimeranej dĺžky zbytočných prietáhov v konaní, a jednak z dôvodu spočívajúcim v charaktere predmetu sporu. Na výsledok tohto sporu v podstate čaká aj Okresný súd, Považská Bystrica v konaní 5 C 360/96“*.

Na základe uvedených podstatných skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 676/2002 porušil právo R. f., K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 676/2002 sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. R. f., K. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200.000,-, ktoré mu je Okresný súd v Trenčíne povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd v Trenčíne je povinný zaplatiť sťažovateľom všetky trovy konania a právneho zastupovania do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. M. T., listom z 23. februára 2005 a JUDr. D. V. poverený výkonom funkcie predsedu okresného súdu listom z 13. mája 2005 sp. zn. Spr. 212/05 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedeným vyjadreniam okresného súdu z 2. júna 2005.

2. 1 Okresný súd zaujal k veci nasledovné stanovisko:

„Sťažovateľka podala na tunajšom súde dňa 21. 8. 2002 žalobu, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti právnych úkonov. Jej právny zástupca dňa 28. 8. 2002 túto žalobu dopĺňal o ďalších účastníkov na strane žalovaných. Dňa 30. 10. 2002 bol doručený tunajšiemu súdu ďalší návrh na zmenu, a to rozšírenie žaloby.

V predmetnej veci sa nekonalo do decembra 2004 (...). Následne na to bola sťažovateľka vyzvaná na doplatenie súdneho poplatku a bolo vydané uznesenie o pripustení ďalšieho účastníka do konania (31. 1. 2005). (...)

O skutkovej a právnej zložitosti sporu svedčí samotný postup sťažovateľky pri podávaní žaloby. (...) Neplatnosť právneho úkonu sťažovateľka namieta v súvislosti s reštitučnými konaniami, ktoré prebiehali mimo sporu vedeného tunajším súdom. Spor vedený pod sp. zn. 12 C 676/02 je skutkovo a právne náročný. (...)

Prieťahy, ktoré spôsobila sťažovateľka spočívajú v nesústreďenosti právneho zástupcu, ktorý neuplatnil žalobu riadne, ale následne ju dopĺňal a upresňoval (...).

Neoznámil súdu, že konanie, ktoré bezprostredne súvisí s prejednávanou vecou a je vedené na Okresnom súde v Považskej Bystrici bolo prerušené do právoplatného skončenia sporu sp. zn. 12 C 676/2002. (...)

Prietahy na tunajšom súde boli spôsobené od 1. 11. 2002 do decembra 2004, kedy sa vo veci nekonalo.

Tieto prietahy neboli zavinené subjektívnym správaním zákonnej sudkyne, ale nedostatočným obsadením Okresného súdu Trenčín sudcovskými miestami. V rokoch 1997-2002 mal každý sudca tunajšieho súdu vo svojom oddelení viac ako 1000 spisov. Vzhľadom na túto skutočnosť nebolo možné predsedom súdu prijať žiadne opatrenie na zabránenie prietahov v konaní.“

2. 2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom vyjadrení k uvedenému stanovisku okresného súdu uviedol najmä, že „(...) *nemôže ísť o spor po skutkovej a právnej o spor zložitý, čo nakoniec súd aj realizoval, že vydal rozhodnutie v priebehu krátkeho času od mojej sťažnosti. (...) súd konštatuje – uznáva prietahy v konaní od 01. 11. 2002 do decembra 2004. (...).*

Súhlasíme aby Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu, pretože od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci“.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávani – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 676/2002:

1. Konanie začalo podaním žaloby 21. augusta 2002, v ktorej sa sťažovateľka domáhala určenia neplatnosti právnych úkonov a ktorú rozšírila o ďalšieho odporcu podaním doručeným okresnému súdu 28. augusta 2002 a upravila podaním doručeným okresnému súdu 30. októbra 2002.

2. Sťažovateľka 14. decembra 2004 podala v predmetnej veci okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní.

3. Okresný súd 14. januára 2005 vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý sťažovateľka čiastočne zaplatila 24. januára 2005.

4. Uznesením z 31. januára 2005 okresný súd pripustil, aby do konania na strane odporcu ako odporca v 4. rade pristúpil správca konkurznej podstaty.

5. Dňa 3. februára 2005 okresný súd vyzval sťažovateľku na doplatenie súdneho poplatku a 4. februára 2005 nariadil termín pojednávania na 23. marec 2005.

6. Právny zástupca sťažovateľky 7. marca 2005 predložil okresnému súdu aktuálny list vlastníctva sporných nehnuteľností.

7. Dňa 23. marca 2005 okresný súd na pojednávaní vypočul právneho zástupcu sťažovateľky a právneho zástupcu žalovaného. Pojednávanie bolo odročené za účelom opätovného predvolania odporcov v 2., 3. a 4. rade a za účelom zabezpečenia ďalších dokladov súvisiacich so sporom.

8. Dňa 12. apríla 2005 nariadil okresný súd pojednávanie na 18. apríl 2005, na ktorom vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol.

9. Sťažovateľ podal proti rozsudku okresného súdu z 12. apríla 2005 odvolanie a na základe výzvy okresného súdu 18. mája 2005 zaplatil súdny poplatok za odvolanie.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o určenie neplatnosti právnych úkonov vedenom pod sp. zn. 12 C 676/2002, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľka, došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto občianskoprávného konania, ktoré trvá viac než dva roky a deväť mesiacov, podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky, ústavný súd zistil, že sťažovateľka súdny poplatok za návrh zaplatila po vyše dvoch rokoch od podania žaloby, túto skutočnosť ústavný súd musel zohľadniť na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prietáhom. Na skutočnosť, že sťažovateľka na zaplatenie súdneho poplatku v správnej výške musela byť vyzvaná ešte aj 3. februára 2005, ústavný súd nemohol neprihliadnuť pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľka si neplnila riadne a včas svoju poplatkovú povinnosť, čo je okolnosť, na ktorú ústavný súd musí prihliadať pri posudzovaní tvrdenia o porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože takáto okolnosť v zásade bráni súdu konať a rozhodnúť vo veci samej, a tým aj splniť účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 55/02, II. ÚS 10/01). A fortiori

musel ústavný súd na túto okolnosť prihliadnuť v danej veci vzhľadom na to, že sťažovateľka ako navrhovateľka v konaní pred okresným súdom bola kvalifikovane právne zastúpená.

Využitie možností daných sťažovateľke (pred všeobecným súdom navrhovateľke) procesnými predpismi (napr. návrh na zmenu žalobného návrhu podľa Občianskeho súdneho poriadku) na uplatňovanie a presadzovanie jej práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov nečinný, konkrétne v období od 30. októbra 2002 (doručenie návrhu na úpravu žaloby) do 14. januára 2005 (súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku). Okresný súd teda počas dvoch rokov a dvoch mesiacov vo veci nevykonal prakticky žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka vo veci o určenie neplatnosti právnych úkonov počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci, ale predovšetkým v dôsledku postupu súdu. Obranu okresného súdu, podľa ktorého „(...) prietahy neboli zavinené subjektívnym správaním zákonnej sudkyne, ale nedostatočným obsadením Okresného súdu Trenčín sudcovskými miestami. V rokoch 1997-2002 mal každý sudca tunajšieho súdu vo svojom oddelení viac ako 1000 spisov“, nemožno akceptovať. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedníčky okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne

ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení.

Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. Vzhľadom na to, že okresný súd 12. apríla 2005 vyniesol vo veci rozsudok, teda vo veci rozhodol, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 000 Sk, a *„to jednak z dôvodu neprimeranej dĺžky zbytočných priet'ahov v konaní, a jednak z dôvodu spočívajúcom v charaktere predmetu sporu. Na výsledok tohto sporu v podstate čaká aj Okresný súd, Považská Bystrica v konaní 5 C 360/96“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal

za odôvodnené priznať jej aj finančné zadost'učinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv s'ťažovateľky, vzhľadom na dlhodobú bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu, ako aj na skutočnosť, že s'ťažovateľka si neplnila riadne a včas svoju poplatkovú povinnosť, považuje za primerané vo výške 20 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2.

6. Ústavný súd priznal s'ťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške zaokrúhlene 9 465 Sk z dôvodu trov jej právneho zastúpenia.

Právny zástupca s'ťažovateľky v prílohe podania doručeného ústavnému súde 6. júna 2005 predložil osvedčenie, že od 1. februára 2001 je platiteľom dane z pridanej hodnoty.

S'ťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie s'ťažnosti 24. januára 2005 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 6. júna 2005). Za tri úkony vykonané v roku 2005 patrí odmena trikrát po 2 501 Sk a režijný paušál trikrát po 150 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia s'ťažovateľky predstavujú sumu 7 953 Sk, ku ktorej bolo treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 1 511,70 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia s'ťažovateľky predstavujú zaokrúhlene sumu 9 465 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2005